

مجارستان: مخاطرات غیرمنتظره رشد و توسعه

نوشته استفان لانگ

از سال ۱۹۹۰ مجارستان در توازن اقتصاد خود که مدت‌های مديدة

حامی صنایع سنگین آلاینده محیط زیست بوده، کوشیده است.

عقب افتادگی اقتصادی با تأخیر در تشخیص اهمیت حفاظت از محیط زیست از طرف رهبران سیاسی کشورهای اروپایی شرقی از جمله مجارستان، همراه بود. با وجود اینکه داشتن دان مجار از آغاز کار برنامه انسان و زیست کرۀ یونسکو با آن همکاری می‌کردند هفت سال طول کشید تا مشولان دولت به تقاضای فعالیت جهت حفاظت محیط زیست باش دهن.

در دهه ۱۹۸۰ مجارستان با مشکلات اقتصادی فراوانی مواجه گردید. طی سالهای ۱۹۷۷ تا ۱۹۸۷ بدھی خارجی کشور از ۴۳ میلیون دلار به ۱۸۹۵۷ میلیون دلار افزایش پیدا کرد. اگرچه با اصلاحات اقتصادی، کترول سرکری برنامه‌ریزی و مدیریت تدریجاً کاهش یافت، ولی روند اقتصاد بازار گر ارونق چندانی نیافت و در توجه زمانی که اهمیت حفاظت محیط زیست از طرف دولت پذیرفته شد مجارستان دورۀ رکود اقتصادی را سبّری می‌کرد و امکان سرمایه‌گذاریهای کلان که لازمه جایگزینی تکنولوژیهای آلاینده محیط زیست و یا مصرف کننده‌بی‌حد انرژی بود و تغییر ساختار صنعتی که بیش از اندازه از مواد خام استفاده می‌کرد، وجود نداشت.

سالهای ۱۹۹۰ – ۱۹۸۹ شاهد تغییراتی بنیادی و نی

عکس فوق: یک کارخانه بتروشی آلاینده‌هوا در کازینک بارسیکادر مجارستان.

در پایان جنگ دوم جهانی مجارستان از نظر سیاسی و اقتصادی کاملاً وابسته به بلوک کمونیست بود. از ابتدای دهه ۱۹۵۰ نظام برنامه‌ریزی و مدیریت مرکزی تدریجاً توسعه پیدا کرد. دولت شرکتها را را در اختیار گرفت. مزارع تعاوونی تشکیل شد و اکثر بخش‌های خدماتی تحت کترول تعاوونیها یا دولت قرار گرفتند. رشد کمی به هر قیمت شعار تولید صنعتی شد. توسعه صنایع سنگین در اوایل قرار گرفت. تکنولوژیهای بر مصرف از نظر انرژی در همه جا دایر شدند و مواد خام بدون درنظر گرفتن جنبه‌های اقتصادی به مصرف رسیدند. بهره‌حال رشد کمی سالهای ۱۹۵۰ تا ۱۹۷۵ استاندارد سطح زندگی و رفاه مردم را در مقایسه با دوران قبل از جنگ بالاتر بردا.

با وجود این بس از بروز اولین بحران نفت بسیاری محدودیت نظام برنامه‌ریزی مرکزی، نداشتن قدرت سازگاری و نداشتن رقابت، آشکار گردید. مدرنیزه نکردن ساختار زیربنایی و عدم استفاده از کامپیوتر به معنی عقب ماندن هرجه سیاست‌گذاری مجارستان همانند دیگر کشورهای اروپایی، از کشورهای اروپای غربی بود. افزایش دیون خارجی و روند کند توسعه اقتصادی این وضع را بدتر کرد.

مصرف انرژی نسبت به واحد تولید (مثلاً یک تن فولاد یا یک تن گندم)، به سبب استفاده از تکنولوژی‌های خارج شده از رده، به طور متوسط ۴۰ تا ۵۰ درصد بالاتر از کشورهای اروپایی غربی است و تمدّد بخش‌های صنعتی که انرژی زیادی مصرف می‌کنند نیز زیاد است. مصرف انرژی سرانه، مثلاً در اتریش و مجارستان، عملایکسان است ولی در تولید ناخالص ملی،

مصرف انرژی مجارستان ۵ برابر اتریش است.

سیاست انرژی در آینده دو هدف دارد: افزایش استفاده موثر از انرژی و کاهش وابستگی به منابع انرژی خارجی. در حال حاضر مباحثات عمومی زیادی درباره ترو姆 تأسیس یک نیروگاه اتمی دیگر و اینکه اگر چنانچه این نیروگاه ساخته شود سوخت پایه برای تولید انرژی الکتریستیک چه باید باشد، در جریان است. این موضوع شدیداً مورد توجه عموم است. چون اگرچه بازسازی تکنولوژیکی بعضی از نیروگاهها منجر به کاهش آلایندگی آنها شده است ولی ۴۴ درصد جمعیت در مناطق زندگی می‌کنند که در دوره‌هایی از ساز کیفیت هوا در آن مناطق حتی به اندازه حداقل میزان استاندارد هم مطلوب نیست.

صنعت

انتقال به توسعه صنعتی بادوام و مکانیسمهای بازاری، تغییرات اقتصادی و اجتماعی زیادی به همراه دارد. مثلاً قبل اصلی پذیرفته شده وجود داشت که «کسی که آلووه می‌سازد خسارت می‌برد»، ولی اکنون چنین به نظر می‌رسد که اصل دیگری جایگزین آن شده است به این مضمون: «هم آلووه کننده خسارت می‌برد از و هم مصرف کننده». دیگر اینکه به سبب بالا رفتن قیمت مواد خام و انرژی و کاهش کمکهای دولت، صنعت سنگین دچار بحران شده است و نتیجه تأسف بار آن افزایش بی سابقه یکاری است. این امر در عین حال برای محیط زیست پدیده‌ای مطلوب است، چون کاهش فعالیت در بخشی از صنعت، کاهش آلوگی محیط زیست است.

شرکتهای مجاری اکثر آبا کمک سرمایه‌های خارجی به شرکتهای خصوصی تبدیل می‌شوند. این امر این‌ری مثبت در مدریزه کردن روشهای تکنولوژیکی دارد و بالنتیه برای محیط زیست مفید خواهد بود. با وجود این برخی از متخصصان محیط زیست نگران‌ترند جون بیم آن را دارند که روشهای آلتینده ممنوع شده در کشورهای جامعه اروپایی به مجارستان منتقل شود. عقیده عمومی در مجارستان بر این است که توسعه صنعتی باید بر پایه معیارهای اروپایی سنجیده شود.

کشاورزی

سرزمین و آب و هوای مجارستان برای تولید انبوه فرآورده‌های کشاورزی مناسب است. در دهه ۱۹۸۰، دو سوم محصول کشاورزی برای تضمین و تأمین فراوانی مواد غذایی در بازارهای داخلی عرضه شد (وضعی استثنای در بین کشورهای اروپای شرقی) و فقط یک سوم آن به خارج از کشور صادر می‌شود. با وجود این کشاورزی متمرکز و استفاده از مقادیر زیاد کودهای شیمیایی و آفت‌کشها و دامپروری متمرکز، منجر به کاهش کیفیت

تظاهرات طرفداران محیط زیست
در بوداپست.

صلح آمیز بود. در بهار ۱۹۹۰ انتخابات آزاد برگزار شد و مجارستان با پارلمان و دولتی جدید، نظامی چند جزی و اقتصاد مبتنی بر بازار و رهایی از سلطه بلوک شرق، گام در راه دموکراسی پارلمانی گذاشت.

دولت جدید وارد مشکلات و مسائل زیست محیطی گذشته است و زمانی طولانی برای تغییر ساختارهای تولید گذشته لازم دارد. با وجود این اطلاعات زیست محیطی در اختیار عموم گذارده شده، گروههای داوطلب و شهرباریها با برگزاری مجالس سخنرانی و مباحثه عمومی به قبول نقشی فعال تر در کنترل آلوگی، تشویق می‌شوند.

نهیه مقدمات برگزاری کنفرانس سال ۱۹۹۲ محیط زیست و توسعه سازمان ملل در جریان است. کمیسیون ملی تشکیل شده و برنامه‌ای جهت اقدام برای حل مسائل زیست محیطی ملی و محلی با هدف افزایش آگاهی عموم تنظیم شده است. هیاتی از متخصصان بر جسته وظیفه یافته‌اند تا خط می‌مشی مجارستان را برای نیل به تداوم توسعه براساس توصیه‌های کنفرانس ریودوزانیرو را تنظیم کنند. با این حساب وضعیت موجود در بخش‌های کلیدی سیاست چیست و چه چیزی مورد انتظار است؟

سیاست انرژی

سیاست انرژی یکی از موضوعات کلیدی در مباحثات جاری مجارستان درباره محیط زیست است. دهه‌های این است که انرژی زیادی در اروپای شرقی، از جمله در مجارستان، تلف شده است.

استفان لانگ

دبیر کل آکادمی علوم مجارستان در بوداپست و عضو هیات اجرایی نورای بین‌المللی انجمنهای علمی (ICSU) است. وی هم چنین عضو هیات شاور سردبیری مؤسسه متابع جهان واقع در وانگن دی سی است و از سال ۱۹۸۷ تا ۱۹۸۴ نیز عضو کمیسیون مهانی محیط زیست و توسعه سازمان ملل (کمیسیون بروندلاند) بوده است.

از وسائل نقلیه عمومی اولویت داده می‌شود.

حفظ از طبیعت

حدوداً ۶۲۶ هکتار از کل مساحت ۹۳۰۰ کیلومتر مربعی مجارستان حفاظت شده است. در مجارستان جمیعاً چهار پارک ملی، ۴۴ منطقه حفاظت شده و ۱۳۷ ناحیه حفاظت از طبیعت موجود است. تعدادی ۰۲۵۰ غار، ۴۱۵ گونه از گیاهان و ۶۱۹ گونه از حیوانات محافظت شده‌اند. علاوه بر آن ۸۷۷ منطقه حفاظت شده محلی نیز موجود است. بخشی از پارک‌های ملی در مناطق جنگلی و بخشی در زمینهای فوق‌العاده مناسب برای حفاظت از طبیعت ولی نامناسب جهت کشاورزی تأسیس شده‌اند. از آنجا که مسئولان دولت، عهددار حفاظت مالکیت این پارک‌ها نیستند، مشکلاتی به وجود آمده است و با خصوصی شدن مالکیت این مسئله حادر خواهد شد. با وجود این گرایش عمومی به نفع باقی ماندن مناطق حفاظت شده در مالکیت دولت و بهره‌برداری از منابع آنها (چوب، مرتع، ماهیگیری و غیره) به طور کامل تحت کنترل و نظارت خدمات حفاظت از طبیعت است. بطوریکه از این بررسی مختصر بر می‌آید رژیم مجارستان میراثی بر در درس را بهارو برد است. با شرایط کنونی سعی بر این است که جهت دستیابی به توسعه بادوام از روشهای جدید استفاده شود. محیط زیست و توسعه، همه جا همراه با یکدیگر در برنامه‌های دولت قرار خواهند داشت و ملتی آنها از وضع محیط زیست، برای حفایت از اقدامات و تضمین تصمیم‌گیری صحیح حاضر خواهد بود.

اوست، مرغی دریانی که در سواحل دریاچه‌های مجارستان لاته می‌سازد.

مطلوب محیط زیست ننده است. ۴۰ درصد خاک در معرض سایش و فرسایش باد و آب قرار گرفته، بخش قابل توجهی از آبهای جاری حاوی نیترات هستند، یک سوم زمینهای کشاورزی نیز اسیدی شده‌اند، و در اثر آبیاری، شوری زمین در بسیاری از نواحی افزایش یافته است.

مالکیت خصوصی زمین رواج پیدا گردد و در سالهای ایستاد عدم تمرکز بیشتری در استفاده از زمین و دامبروری به وجود خواهد آمد. روی هم رفته انتظار می‌رود این روند انراتی منت بـ محیط زیست داشته باشد و لی ممکن است مشکلاتی از نظر نضمین استفاده صحیح از مواد شیمیایی کشاورزی نیز به وجود آید.

هنگامی که مجارستان به جامعه اروپایی بپیوندد (احتمالاً در نیمة دوم دهه ۱۹۹۰) با کاهش صادرات کشاورزی روابه رخواهد شد و این امر ساختن الگویی را برای کشاورزی با مصرف کمتر انرژی امکان‌پذیر خواهد کرد.

حمل و نقل

حمل و نقل از مهمترین عوامل آلوده کننده محیط زیست در مجارستان است. وسایط نقلیه ۴۵ تا ۵۰ درصد گازهای مونوکسید کربن، ۴۰ تا ۴۵ درصد اکسید ازن و ۹۰ درصد سرب هوا را تولید می‌کنند. حمل و نقل زمینی با میزان آلاسنگی ۸۵ درصد، بیشترین سهم را در این آلانگی دارند و راه آهن با ۱۲ تا ۱۳ درصد و حمل و نقل هوایی با یک تا دو درصد در رده‌های بعدی قرار گرفته‌اند. در برنامه‌های ملی و محلی به توسعه استفاده

